

Держава —
понад партії!
Нація —
понад класи!

СПРАВА

ТЯЧІВСЬКА НЕЗАЛЕЖНА РАЙОННА

НОМЕР 1(66), ЛЮТИЙ 2011 РОКУ

ЧЕСТІ

ПОЛІТИЧНО-СОЦІАЛЬНА ГАЗЕТА

онлайн версія: <http://tyachiv.at.ua>

БЕЗКОШТОВНО

Перш ніж
говорити,
яка Україна
тобі потрібна,
подумай, який
ти потрібний
Україні.

Хто припинить антиукраїнський шабаш? Або, «СВОБОДА» - АЛЬТЕРНАТИВИ НЕМАЄ!

...Раби, подножки, грязь Москви...
...Якби ви вчилися так, як треба,
То й мудрость би була своя.
А то залізете на небо:
«І ми не ми, і я не я,
І все те бачив, і все знаю,
Нема ні пекла, ані раю,
Немає й Бога, тільки я!..»
...Люде, люде!
За шмат гнилої ковбаси
У вас хоч матір попроси,
То оддасте...
...А препоганії пани
Жидам, братам своїм хорошим,
Останні продають штани...
...А щоб збудить
Хиренну волю, треба миром,
Громадою обух сталить,
Та добре вигострить сокиру —
Та й заходитись вже будить.

Тарас Шевченко

Хто страшніший, дурний раб чи ворог? І правий виявився Кобзар, коли писав свої віщі істини. Не хотів він, аби ми були такими. Та вгадав Пророк майбутніх своїх нащадків. Слабкі вони до сокири, хоча б моральної. Сучать за посади, ще інші від повного невігластва і тваринної неповаги до землі своєї, до самих себе. Шкодять де можуть Україні, нагадуючи мерзенних шакалів, котрі впились іклами у материнське тіло, намагаючись урвати для себе, найдороччого, хто маленький, а хто май грубший шмат народного добра. Щоби лишень пропхатися до державного корита, аби й у костюмі з галстуком ходити, підкреслюючи своє «велике» бездарне цабе. Простіші купуються простіше: за продуктової набір, за пару сотень гривень, за мобілку чи ще якусь дрібницю. А де ж душі, де те святе і благородне, чим відрізняється людина від скотини?

Антиморальне суспільство породжує антинародну владу. Це — факт.

Нещодавно нам повідомили про те, що жити стало краще і веселіше. Так висловився прем'єр Азаров словами «батька народів» Сталіна. Щоправда у 30-х роках минулого століття «веселощі» більшовиків перетворились у нищівні голодомори та масові розстріли для українців. А ще нас за-

кликають до чергового затягування пасків. Тільки не кажуть де, можливо на власних шиях?

Народна мудрість гласить — вовк міняє шкуру, але не натуру. Звідки маємо повернення до совдепівського минулого з надто тривожними елементами енкаведистського штиту.

А як же інакше? Якщо останні вибори до місцевих рад чітко показали чого хоче народ — старої комсомольсько-комуністичної партноменклатури, котра продовжує його ж гвалтувати. Бо інакше не вміє, і з якою давно покінчили майже всі національно свідомі постсоціалістичні країни.

То ж по навбирали ви люди за гроші й подарунки тих, хто печерно ненавидить все українське, обліпивши ними владу від села до Києва.

Читачу, назви собі одну столицю світу, де ігнорують державну мову? Або один парламент? Або один уряд? І де патріотів рідної мови не приймають на роботу?!!!

Коли втямимо, що з комуно-московським минулим потрібно покінчити раз і назавжди, поклавши червоне світло перед колишніми червоними. Провівши люстрацію у суспільстві, як це зробили нещодавно угорці, які врешті-решт зрозуміли суть зла для себе, заборонивши навіть комуністичну агітацію під загрозою ув'язнення. Про що вперто мовчать наші ЗМІ. Ми ж ніяк не хочемо позбутися системи кадебістських сексот і стукачів. Тому маємо владу державних шльондр, позбавлених будь-якої моралі замість мудрої і сильної української влади.

Дожилися! В Україні закривають українські школи, «шманають» пишучу інтелігенцію. З хабарниками борються, аж верби гнуть — ставки ростуть, мов на дріжджах. Вчительство бізнесує, наші медики перевершують есесівських, правоохоронці товчуть патріотів і дітей по відділках, армія успішно гниє, поїдаючи консерви, яким вийшов термін вживання. Талановиті й роботящі втікають з країни. Українське село, колишня годувальниця Європи, щезає з географічних карт.

Кремлівці здаються національні інтереси України, катам україн-

ського народу кладуть пам'ятники. Найсвіжіше «досягнення» цієї влади — податковий кодекс, призвело до шокового стану підприємців. А попереду ще ряд таких реформ, проти чого бунтує сам Донецьк, попереджуючи владу українським Єгиптом.

А президент закликає нас стати до купи заради майбутнього України. Замість того, щоби заставити обер-зłodіїв віддати накрадене за 20 років у народу. Можливе це й об'єднало б, бо у людей з'явилися би гроші у кишенях, а у держави в бюджеті. А ще заставляє чиновників вивчати іноземні мови, хоча ті державною не володіють. А так, ціни на все цапки скачуть догори, чим вирішуються бюджетні проблеми на хребтах збіднілого народу. Висмоктують у людей останнє, самі жирують на повну, виставляючись у різних «козирних картах, світських, розкішних життях», де якесь воно купує собі на один раут торбинку за 50 тис. доларів, при наших зарплатах. Вішаючи на своїх котиків і песиків діаманти. Я не про естрадних зірок.

Далі наворачтають нас до наскрізь брехливої промосковської історії й істерії.

Гине музейна справа. Безцінні українські реліквії осідають у таких, як Діма Табачник та іже з ним. Спорт в Україні хиріє, а нам забивають баки пивом та бездарним футболом. У столиці України знімають російські кіна, бо свого нема, котре б мало виховувати громаду. Далєбі! Закарпатської пісні не почуєш по радіо!

Теленовини — суцільна біда. Люди кажуть, цирк якийсь довкола. Страшний це цирк. Швидко відьомський шабаш на чолі з московським попом-генералом Кірілом, котрий вчить нас жити у той час, коли наші земляки мовчки обробляють його «родіну» не Богзна за які гроші, а то й за простиби. І хто скаже, яке відношення має Москва до Хрещення Київської Русі?

Отже, молотять непутяще косокиво, аби живо добити Україну і її народ, зробивши з нас великий цвинтар, а на місці українських святих у Києві набудувати своїх церков з готелями й басейнами. Чи то для прославлення Господа нашого? А як же інакше, якщо українськими ЗМІ «керують» особи

Олег Тягнибок:

«Ряди опозиційних сил косять зрада і дезертирство. Так звані «тушки» у Верховній Раді та місцевих радах скріплюють режим Януковича своєю малодушною «співпрацею». Тому ми повинні зробити все, щоби очистити лави опозиції від перебіжчиків, холуїв режиму і дезертирів — провести внутрішню люстрацію і повести українців на боротьбу проти антиукраїнського режиму...

Ми повинні піддати громадському осуду кожного, хто зрадив інтереси своїх виборців, а політичні сили, які привели їх до влади, зобов'язані домогтися відкликання цих колаборантів з депутатських посад...

Сьогодні земля має горіти під ногами режиму Януковича».

навіть не слов'янської зовнішності, котрі і російською ледве теленяться.

То як же у них, дорогі мої, Бандера може бути героєм??? Ненавидять до крику душі нас табачники, калеснікови, азарови, корнілови, погребінські, калесніченки, болдарєви та інші «державотворці». Опускають нас з вами нижче самого плінтуса, а ми ніяк не можемо відірвати свій мозок від того таки плінтуса. І на чергових виборах дружно голосуємо за червоних покійників, підписуючи вже своїм онуком смертельний вирок. Самі вони у могилу не підуть — потягнуть нас.

Одні й ті самі фізії так шкодять десятки років, але постійно знаходяться при владі, міняючи партбилети, замість того аби давним-давно бути викинутими з державної «обойми». А якщо й далі так піде, то не жалійтеся люди, що чим далі, тим гірше. Терпіть, терпіть. Бо як сказав Іван Франко: - Ті, що терплять, варт того, щоб страждали!

Та цих прокремлівських жартишників хтось мусить приборкати, припинивши антиукраїнський шабаш, який спустошує душі, нищить духовну українську скарбницю, грабуючи без упину країну. Заставляючи нас жити, щоби їсти, замість того, щоби їсти, аби жити. Перетворюючи нас на подобу свиней перед тим, як зарізати.

Україна — багата земля. Це відомо кожному. Про що знають й за нашими кордонами, чому окремі «дружні» народи й мають до нас територіальні претензії. Бо з наших послів у цих країнах такі захисники України, як з гівна куля.

Можемо мати все: починаючи від газу і нафти, закінчуючи зерном і картоплею. (Прем'єр же плаче за китайською гречкою). Про таланти наші і говорити марно. Одна біда у нас спільна — все це знаходиться в руках купки пройдисвітів, далеких від інтересів

ПІДПИСАНО

ПІДПИСАНО 2

Петро ДІДУХ:

Українські націоналісти жертвували і жертвують своїм життям не задля сучасної безликої маси, яка зветься народом. А для тої світлої днини торжества прекрасної Української Ідеї, котра з Божою поміччю приведе цю масу до справжнього заможного життя. Давши їй на Господом обраній землі відчутти себе істинними господарями країни — українцями. Збагнувши нарешті свою сутність серед світової громади. Докорінно змінивши відношення до власної української держави, ставши єдиною, монолітною і могутньою Нацією.

Толеранція до зрадників породжує нові зради!

Довкола новин

Степана Бандеру позбавили звання героя. А що будуть робити з тими, у кого Провідник української нації у серцях, і хто й сьогодні називає себе гордим ім'ям БАНДЕРІВЕЦЬ? Слабо московським холуям знищити народну пам'ять, як і спалювати Героя у людських душах.

З квітня цього року ціна на газ зросте ще на 50%.

Працівники державних структур **терміново стають членами «Партії Регіонів»**. Частина з них до того була у КПСС, далі «За Еду», потім СДПУ(о), потім знову у «Партії Регіонів», а ще «Наша Україна», «Єдиний Центр» і знову «Партія Регіонів».

Ось і будуй з такими державу. А як негр прийде, то стануть чорними?

В Україні **наркотики торгують цигани, лікарі, міліціонери, бізнесмени, неповнолітні** і ще багато хто. Невже за таку державу гинули Коновалець, Петлюра, Бандера, Шухевич, Чорновіл? Що готуємо онучатам???

У Хусті міська влада **відзначила трагічну річницю Голодомору на відповідному рівні, бо українці**. Тячівська сиділа мовчки, втрачаючи пам'ять.

Влада збирається продовжити роботу атомних енергоблоків, що використали свій ресурс. **Дешево і сердито намагаються стерти нас з лиця землі**. Народ мовчить, бо дуже любить радіацію

Чілійські мільйонери скинулися грішми постраждалим шахтарям, аби ті далі добре жили. Чи можливе таке в Україні?

Раніше ми **сміялися з анекдотів про молдован**, нині вони нам чинять реформи. Атає!!!

До цих пір не вирішена проблема з кордоном між Україною і Росією по Азовському морю. А чи і за цього поклоніння Кремлю, **влада не здать Азов?**

Україна могла би **заробляти мільярди**, якби повноцінно використовувала земельні ресурси під час нинішньої дорожнечі у світі на продовольство. Але куди цим недопугим! Їм би посади сокотити і добра набратися, доки народ дає.

Азаров жодним словом не згадав ні Соборність України, ні Голодомор, зате **дуже ревно закликав шанувати Голокост**.

Нелегали (чорні, жовті, коричневі) **потрохи збираються на Закарпаття**. То як браття, ще і їх будемо годувати? Бо влада хоче робити їм тут цивілізовані умови?

Хто припинить антиукраїнський шабаш? Або, «СВОБОДА» - АЛЬТЕРНАТИВИ НЕМАЄ!

Продовження.
Початок П П П П

українського народу і української національності.

Сумно, але ми самі висадили їх собі на шию й скрегоучи зубами несемо.

Сьогодні залишається єдине, що зможе врятувати Україну – український націоналізм, себто, безмежна любов до свого і щира повага до чужого. Без ідеї якого ніякого кращого життя не буде! Адже нам обіцяють всілякі українці: «красиві» «футбольні» «сильні», «якісні». Чомусь ніхто, окрім націоналістів не говорить про українську Україну. Чому й масмо державу фарисеїв, злодіїв, зрадників, перевертнів, наркоманів і т.п.

Хай згине все, котре не вміє жити! – писав поет Борис Грінченко ще у 19-му столітті. То ж хай згинуть вороги, як роса на сонці, інакше – колапс. Бо вже й державний Гімн збираються міняти. Доходять, одним словом.

А позаяк законним шляхом покінути з усім цим є вибори, то необ-

хідно вже думати, як далі жити і що робити. У 2012 році обиратимемо парламент, і щоби наша байдужість та продажність не привела до краху нас самих.

Наразі ВО «Свобода» Олега Тягнибока – єдина націоналістична партійна структура, котра не боїться ставати на захист українства перед україножерами. Одна реальна політична сила, здатна докласти максимум зусиль для припинення промосковського шабашу у державі. І не лише промосковського.

Останні соціологічні опитування показують ріст «Свободи» по всій Україні, що говорить про зростання свідомості й у громади сходу.

Ще будучи нардепом О. Тягнибок надав до ВР України проект закону про люстрацію. Але хіба вони проголосують самі проти себе? Закрили очі на цю надважливу справу і Ющенко з Тимошенко, адже вони з того самого комсомольсько-комуністичного минулого. Мотивуючи це тим, що люстрація (виведення на чисту воду сексот КГБ і МВД) приведе до непорозуміння у суспільстві. У німців, поля-

ків, чехів, балтійців ця процедура пройшла успішно, без будь-якого гвалту. Проте люди дізнались хто є хто.

Українські націоналісти продовжують отримувати стусани й арешти від цієї влади за Україну. Що стверджує нещодавній арешт голови Закарпатського ВО «Свобода» Олега Кучина з друзями. Скільки говорилося і писалося про «монумент» «тисячоліття» мадярської імперії, збудованому (без відповідних документів!) на місці розстрілу поляками переданих їм мадярами Карпатських січовиків у 1939-му? Влада ні пари з уст. Як «по-маранчева», так і «регіональна». Тому і привернуто увагу громадськості до цієї проблеми, далекої від християнської моралі з боку «творців» антиукраїнського «шедевр» на українській землі, на кістках українців. Слава Богу, свободівців звільнили з-під арешту. Але... слідство триває??? Бо пошкоджено «великий архітектурний витвір». Нема поваги до своїх громадян у цієї влади.

Українські патріоти розглядають дану споруду на Верецькому перевалі, як грудю каміння втелющену на на-

шу пам'ять. Хіба хлопці із «Свободи» зачіпали якусь справжню культурну цінність угорського народу?!

До-речі, націоналістами не народжуються. Ними стають, дивлячись на оце суче життя, в якому ми бабрасмося вже цілу незалежність. Бо ніяк не станемо воєдино за самих себе і за свою вітчизнину.

Отже, доки є час, добре дивіться люди, хто здатен покласти край цьому бездарному владарюванню. Пильно стежте не за пакетом гречки чи макаронів, а за справді перспективними людьми межі собою. Особливо молоддю, котра дасть вам змогу заробити міх зерно вдома. Та й чи не пора жбурнути цим ідолам їхні «подарунки» межі очі, адже вони куплені за ваші ж гроші.

І не забувайте ще однієї правди – під час біди першими горять крайні хати.

І насамкінець. То де тоге краще вже сьогодні, за яке ви так рвали душу і серце, галасуючи за «Регіони»?...

Петро Дідух

Історія фактів

Про «безмежну» любов до нас московського «брата» для тих, кому досі засліпило розум і очі.

1686 р. – ліквідація Української православної церкви, введення московського «православ'я». 1687 р. – «Коломацкіє статті», вимоги до гетьмана України сприяти змішаним шлюбом між українцями і московитами (росіян тоді не було, називалися просто – московіти). 1689 р. – заборона Києво-Печерській Лаврі друкувати книги без дозволу Москви. 1690 р. – «Анафема» Московського собору на безліч українських книжок (Могили, Ставроцького, Галатковського, Барановича, Радивилівського, Славенського) та інших, написаних українською мовою. 1708 р. – знищення Петром I гетьманської столиці Батурин, де по звичаю вирізували всіх мешканців, включаючи немовлят, жінок і старців. 1709, 1720, 1721, 1729, 1755, 1766, 1769, 1775, 1786 р.р. – укази царів і синоду про заборону книговидавництва українською. 1764 р. –

інструкція Катерини II князеві Вяземському про посилення русифікації Смоленщини, Балтії, Фінляндії і України. 1764 р. – указ про ліквідацію гетьманського правління. 1769 р. – указ про вилучення у населення української літератури. 1775 р. – знищення Запорозької Січі. 1783 р. – введення кріпосного права в Україні. 1784 р. – русифікація початкової освіти. 1786 р. – заборона служби у церквах українською мовою. 1817 р. – закриття Києво-Могилянської академії. 1831 р. – знищення Магдебурзького права. 1863 р. – Валуєвський циркуляр про повну заборону української мови. 1881 р. – заборона на проповіді українською у всіх церквах. 1888 р. – указ Олександра III про заборону на хрещення українськими іменами, і заборона використання рідної мови у всіх

Вітаємо!

Друзі і однодумці вітають сім'ю Бенчаків, Віталіка і Славочку з народженням первістка - синочка. Бажаємо цій молодій українській парі міцного здоров'я, успіхів у вихованні сина для блага великої Родини українців.

української культури. 1978 р. – директива про посилення русифікації (доплата освітянам

за російську мову). Подібні документи виходили до 1990 року щорічно. 1994 р. – погроза танкової атаки на Україну. 2003 р. – о. Тузла. 2011 р. – знущання над єдиною українською бібліотекою у Росії. 2011 р. – заява Путіна, що Росія могла би обійтись без українців у Другій світовій війні і т.п. і т.д.

P.S. Якраз звідси роль Києва, як містичного серця слов'янських держав викликає у Москви приступи буйної шизофренії та засилання до нашої столиці своїх агентів-українофобів. Розуміння Кремлем неможливості заборонити історичний факт заснування Москви (Мосхи – тюркською, велике болото) князем Юрієм Долгоруким, породжувало і породжує перманентну нервозність кремлівських чиновників. Лишень заходить мова про Україну, у них починають нервово сіпатися обличчя.

Москва зобов'язана Київ самим фактом свого існування, і подітися від цього нікуди. Тому й нищать нас де і як тільки можуть. Інакше стає ясно, які вони «велікі».

За матеріалами інформагентства «УНІАН».

Віктор Суворов попереджує!

Відомий на весь світ публіцист Віктор Суворов (Різун) колишній співробітник російського ГРУ (Главное

разведывательное управление), автор книг «Льодолам», «День М» та ін. вважає, що доки в Україні не буде проведено люстрацію – виведення з тіні колишніх КГБістських стукачів, які осіли у нинішній українській владі, доти Україна буде плентатися за Москвою. І ніяка позитивна перспектива, ніякий Євросоюз нам не світить. Навіть в кінці тунелю.

Колись цей розумний українець передбачив, що другим президентом Росії буде КГБіст завдяки існуючій системі сексот. Що є смертельним зашморгом на шиї будь-якого демократичного суспільства.

Віктор Суворов свого часу одним із перших вітав присвоєння Героя

України Роману Шухевичу – командувачу УПА. Бо як професійний розвідник, правду знав достеменно.

Щоби не розілити Кремль, який присудив Суворову розстріл, і не один за надання світові правдивої інформації про істинну суть комуністичної «миролюбної» політики, українська влада боїться надати Суворову-Різуну своє громадянство, як уродженцю Житомирщини. Про що пан Віктор неодноразово просив українську владу. Проте у багатьох постсоціалістичних країнах В. Суворов за правду про диявольську суть Кремля отримав найвищі нагороди і почесне громадянство. Ми ж, як завжди ззаду. Лижемо чужі зади, не шануємо своїх героїв. Ні мертвих, ні живих, ні не народжених.

Петро Кріс

Молодість — енергія — перспектива!

5 лютого 2011 року на Тернопільщині відбувся 6-й Всеукраїнський Збір Молодіжного Націоналістичного Конгресу, на якому були присутні понад 70 гостей і делегатів з більшості регіонів України. Розпочався збір виконанням Гімну України, після чого учасники хвилиною мовчання вшанували пам'ять Почесних членів МНК Олександра Богатирчука (який трагічно пішов з життя 6 травня 2002 року) та заступника Голови Проводу ОУН, «хрещеного батька» МНК Івана Гавди (вбитого у м. Києві 30 серпня 2003 року).

Далі Збір продовжився словами гостей, серед яких були Тарас Гребеняк та Василь Бойко — представники Центру Національного Відродження ім. Степана Бандери, Олександр Солонгай — громадський діяч, Святослав Липовецький — історик та публіцист, Віктор Рог та Олег Медуниця — Почесні члени МНК, Андрій Парубій — народний

депутат України, Віктор Бобиренко та інші, серед яких — засновники МНК. Урочистості події сприяло те, що у цьому році виповнилося 10 років з дня заснування МНК.

«Коли ми тільки стояли на витоках творення МНК, я твердо знав — наше завдання — вберегти молодь від зневіри. Прошло 10 років і я тепер можу сказати — ми із завданням справились. Я бажаю вам скреготу сумління, відповідальності перед тими, хто у 1929 році створив ОУН і перед тими хто сьогодні робить перші кроки. Якщо не ми, то хто? Якщо не зараз, то коли? Будьте активними, принциповими, станьте кращими за нас і високо тримайте червоно-чорний стяг» — сказав у своєму виступі перший Голова МНК Віктор Рог.

Наступною точкою програми Збору стали звіти Голови МНК Ярослава Іляша, Голови Секретаріату Рустами Якименка та Голова Ради Честі Ярослава Фурса. Відверто визначено недоліки, присутні у роботі організації.

«Починається нова ера у діяльності МНК. Від керівництва організа-

цією відходять ті, хто заснував її і пройшов складні віхи діяльності. Естафету перебирають ті, кого ми вишколювали в таборах і на семінарах, кого гартувала наша буремна і екстремальна, до певної міри діяльність» — заявив Голова організації Ярослав Іляш.

Збір обрав нове керівництво МНК, Головою якої став Сергій Кузан (м. Київ). Новий Голова МНК наголосив: «Ми не партія, що шукає «розклейщиків листівок» та «професійних патріотів...» Ми робимо те, у що віримо. Пасивність — прикмета раба... нинішня влада перекиває кисень усього патріотичному, а тим більше — націоналістичному. Тому нашим єдиним шляхом на ближчу перспективу є створення потужного руху опору аж до побороення всього, що нищить українську націю...»

Слово взяв народний депутат України Андрій Парубій: «Стаються такі випадки, коли зневіра пожирає все і кожного, паніка змінюється жахом, а зрада прагне тріумфу... Опір зламано і фронт прорваний... Командири рятуються ганебною втечею... Але зна-

ходяться ті, хто знову піднімається після поранень і важких ударів... Хто знову піднімає прапор, формує фронт і відбиває удар. За такими йдуть лише найвідважніші. Такі стають взірцем віри і твердинею духу. Таких людей чекає слава і перемога... Я вірю і знаю: Молодіжний Націоналістичний Конгрес є саме такою організацією».

Відбулося покладання квітів у Тернополі до пам'ятників Провідників ОУН Степану Бандері та Ярославу Стецьку.

Почесним гостями на цьому молодіжному Зборі від Закарпаття були Василь Бенчак і Петро Дідух.

Збір завершився святковими урочистостями і концертною програмою на честь 10-ї річниці МНК.

Побачивши на власні очі цю чудову молодь жити стає легше. Адже коли такі хлопці й дівчата є, а ще з усієї України, то національна справа має майбутнє. Хто би що не брехав нам про різних ЗМІ, куплених тими самими ненависниками всього українського.

«СЧ»-інформ.

Тячівщина дійсно зелена оаза України, чи...?!!!

Восени 2010 року в багатьох засобах масової інформації була представлена інформація щодо повного очищення Закарпаття від усіх отрутохімікатів та пестицидів, але на жаль, як завжди ведеться в Україні, правда завжди посередині.

Отож, мені хотілося відкрити очі багатьом тересвянцям та й усім жителям Тячівського району на важливу проблему, яка прямо чи опосередковано стосується кожного.

У понеділок 14 лютого 2011р., мною було зроблено ряд фотографій на території ВАТ «Райагротехсервіс» смт. Тересва, вул. Терешкова, № 10А, де зберігаються 32 тонни отрутохімікатів — хімічні засоби захисту рослин ХЗЗР, які були успадковані від колишнього СРСР, і які завозились з усього Тячівського району.

На даних фотографіях, чітко відображено:

- **по-перше**, дані отрутохімікати зберігаються на відкритому просторі, що спричиняє попадання даних ХЗЗР до складу атмосферних опадів;

- **по-друге**, 4 контейнери є пошкодженими й отрутохімікати випаровуються та висипаються прямим по-

паданням у водойми та ґрунти;

- **по-третє**, ці отрутохімікати зберігаються лише за 900 метрів від найбільшої річки області — Тиса, яка у свою чергу належить до басейну Атлантичного океану. Враховуючи той факт, що під час липневої повені 2008 року, паводковим водам бракувало 80 см підйому, щоб знести дані отрутохімікати в загальні водойми. Наслідки такої техногенної катастрофи важко спрогнозувати. Адже в разі попадання даних хімікатів у водойми, все живе може загинути. Яскравим прикладом такого трагічного розвитку подій є техногенна катастрофа в Угорщині, що мала місце у жовтні минулого року;

- **по-четверте**, отрутохімікати є на 97 відсотків затарені й готові для транспортування, що не потребує додаткових витрат для утилізації;

- **по-п'яте**, підприємство де знаходяться ці отрутохімікатами розташоване в місцях компактного проживання громадян: так з одного боку знаходиться житловий мікрорайон ДОК, де проживає близько 1 тисячі громадян (1-п'яти поверховий будинок, 10-двоповерхових багатоквартирних будинків, 1-гуртожиток), а з іншого боку підприємство межує з житловими вулицями Б. Хмельницького, Молодіжна, Армійська, Терешкової, де проживає більше 2 тис. гро-

мадян у приватних будинках. Відповідно негативний вплив даних ХЗЗР важко недооцінити.

Таким чином, відповідно до Законів України «Про охорону навколишнього природного середовища», «Про захист населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру», «Про об'єкти підвищеної небезпеки», «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», «Про пестициди і агрохімікати», я звертаюсь до всіх органів влади з клопотанням щодо термінового вирішення даної проблеми.

При цьому мушу зауважити, що після відповідного звернення мною до міністерства з питань надзвичайних ситуацій та міністерства з захисту навколишнього середовища, було отримано позитивні відповіді про закладання коштів у держбюджеті щодо утилізації отрутохімікатів в розмірі 3,3 млн. грн. на Закарпатську область. Отже, залишилось за допомогою усіх не байдужих людей вирішити дану проблему, не закладаючи її рішення у довгу шафу. Аби потім не шукати винних.

*Віталій Бенчак,
член МНК, депутат райради*

СКІЛЬКИ КОШТУЄ ЗЕМЛЯ?

Село Грушево розташоване біля річок Тиса та Апшиця, історія якого сягає сивої давнини. Ало такого, що робиться в нинішні дні не пам'ятають навіть найстаріші мешканці цього населеного пункту. Не чули досі старожили, аби хтось колись торгував земельними ґрунтами, що діється на даний час в урочищі «За вода», де окремими громадянами із межиріччя Тиса-Апшиця вивозяться за межі села сотні тонн найродючішого ґрунту.

Одним з таких «патріотів» краю являється пан Михайло Змикало, який із власної вантажівки продає землю по 350-400 грн. за одну «ходку». На що крізь пальці дивиться як місцева влада, так і прикордонна служба, котра там «ревню» охороняє державний рубіж України.

У багатьох грушівчан виникає закономірне питання — а може всі вони і є співучасниками цієї антизаконної афери? Що покаже час?

Орест Бота

Довкола НОВИН

Ізраїль висловлює обурення негативним ставленням англіїців до жидів. Що би сіє значило? ***

У екваторії кримських вод, на дні морському **покоїться велика кількість хімічної зброї**, затопленої комуністами у 1942 році під час втечі. Аналогічна зброя знаходиться на базі ЧФ Росії у Криму. Серйозна підмога кримчакам. ***

Русинське свято **«Червена ружа» проходило у Мукачеві**. Багаті ми талантами, ось тільки спонсор цієї акції з Америки щось дуже схожий на єврея. Невже і такі русини є? ***

Закарпатці-заробітчани стверджують, що у Росії **цвітуть та пахнуть Москва із Санкт-Петербургом**. Далі — страх Божий! Тверезі одні таксисти. Корови не доєси, свині не годовані, бо **російські молодіці шаленіють від наших легінів**. ***

Російська армія міняє орієнтацію. **Бажаючи «гамасекі» можуть купити собі на ніч солдата за 500 рублєй**. Цікаво, як у наших військовиків із солдатами «кохання»? Беремо приклад з «братів»? ***

Окремі **тячівці вважають козаків бандитами**. Чи скажуть вони, котрі це бандити воювали за Віру? Ніби й розумні люди, але таки чогось не довчили. ***

У давнину **зłodіїв возили у бочках із нечистотами по всій Україні**. Повернути б традиції славних предків! ***

Українські козаки **запросили руских на спортивно-прикладні змагання**. Та від тих ні слуху ні духу. Ось якби горілку пити — вмить прилетіли б. ***

Під час візиту Януковича до Америки, українська діаспора послала його **назад до України. Тамтешні українці більше розуміють ніж тутешні хохли**. ***

Історичну **українську столицю нищать нещадно**, щоби й духу українського там не залишилося. Вандалізм процвітає на державному рівні. ***

На сході **України лунають вибухи**. Що це? Початок боротьби тамтешніх українців за свободу, чи провокації влади? А поки що простий кримінал. ***

У Херсоні **безпекаші б'ються з ментами**. Оце порядок наводять! Може скоро стріляться почнуть? ***

Юлію Тимошенко **звинувачують у криміналі**. Чи виклює ворон воронові око? ***

Закарпатські поети і літератори відзначили **День рідної мови** констатуванням факту знущання над нею, підтримавши львівських колег.

У Києві на захист рідної мови вийшли 10 студентів.

Довкола новин

Колісь російська еліта вивчала українську мову, щоби читати «Кобзаря». Сьогодні бере сумнів, чи наші вчителі знайомі з творами українського Пророка.

ВО «Свобода» подало позов до суду на попа Сидора за розкольніцьку антидержавну агітацію. Чи справедливим буде Закарпатський суд? Бо «слуга божий» закликає брати проти українців зброю.

У Грузії поміняно 95% поліцейських, чим покінчено з розгулом злочинності. Французькі поліцейські їдуть до грузинських міняти досвідом. Основна злочинність сконцентрована нині в Україні і Росії, бо білоруси теж не дрімають.

Табачник видав електронні підручники для школярів. Старшокласники у шопі від безлічі помилок у них. Оце «вчений»-міністр!

Справу журналіста Гонгадзе «завершено». Винним вийшов Кравченко, котрий ще й два рази застрелився. Кучма потирає руки.

На Тячівщині вперше проведено огляд-конкурс Різдвяних вертепів серед учнів шкіл та ДНЗ, організований депутатом ВР України В.В. Петьовкою. Задоволеними залишилися всі, а діти отримали за призові місця цінні подарунки-призи.

У с. Руське Поле повністю відсутня дамба, яку необхідно негайно збудувати. Інакше вода знесе 3-д міст. Потрібні кошти хача б на 1,5 км захисної споруди (всього 7 км).

Лікарські обходи дітей у селах району – елементарна фікція. Зате у звітних паперах все в порядку.

У кабінеті відділу внутрішньої політики РДА «сяють» «державні русинські» прапори вкупі з «регіональними». Хто хоче розколу України, і хто сьогодні знаходиться на роботі у державній службі України?

Щойно розпочався безвізовий режим з Ізраїлем, як купа їх ринула в Україну. Недаремно у Приватбанку роздають агітки про єврейських мудреців, похованих у нашій країні. То ж готуймося до «паломництва со всесо міра». Чи не тому влада збирається швидко прийняти закон про продаж землі?...

У Сімферополі всі працівники цирку вступили до партії Регіонів. «Ну как тут не смеяться и правды не сказать, ворон на свете много, да некому стрелять!» - писав білоруський кобзар Янка Купала. А загалом - цирк є цирк, ось тільки щось клоунів забагато.

НЕЗВИЧНЕ ЛІТО ТЕРЕСВЯНСЬКОЇ МОЛОДІ

Минулого року молоді тересвянці дуже не звично, як для сучасної молоді, провели свої літні канікули. Адже на фоні засилля танцювальних, комп'ютерних та більяр-дних клубів і інших так-званих центрів дозвілля та відпочинку, з ініціативи депутата районної ради Бенчака Віталія Васильовича, було відновлено давнє козацько-пластове, юнацьке заняття — теренова гра. Суть гри полягає в тому, що учасники діляться на дві команди — сотні. Потім дані команди виходять на незнайому місцевість в ліс чи до річки й змагаються між собою за прапори одна одної та за кількість «вбитих» гравців суперника, оскільки кожен учасник-стрілець, має пов'язку на лівій руці, котру потрібно зривати. Перемогу отримує та команда — сотня, яка захоплює прапор противника і при цьому відстоює свій.

При цьому кожна з команд суворо дотримується правил чесної гри, прояви негідної поведінки під час її проведення, що може каратися дискваліфікацією гравця, який проштрафився. Це особливо відчули деякі учасники, які як і більшість сучасної молоді, не слідували за власною мовою, використовуючи нецензурну лайку. Але після виконання ефективних й важких фізичних вправ, з вигуканням гасла: «Матюки перетворюють мене на тварину», швидко усвідомили дане гасло й більше не використовували ненормативну лексику.

Також необхідно умовою проведення теренової гри було присвоєння кожному учасникові псевдоніму, наприклад назви тварини, рослини, птаха або риби. Адже в Карпатській Січі та Українській Повстанській Армії з метою конспірації не було жодних імен та прізвищ, чим у разі потрапляння в полон, вояк ніколи не розкаже ніякої цінної інформації про своїх побратимів, а лише те, що він у сотні «Лева», чи «Орлана», чи «Медвідя», і його побратими є друзі — «Карась», «Тур», «Бук», «Беркут», «Дуб» й так далі. Саме це одразу ж заводило учасників до активної гри.

При цьому, як зазначив ініціатор та головний виконавець, депутат районної ради Віталій Бенчак, за допомогою даної гри окрім спортивного змагання можна ефективно виконати й такі завдання:

— патріотичне виховання молоді, популяризація оздоровчого туризму, екологіч-

не виховання, ознайомлення з історією краю;

— виховання у дітей, юнацтва та молоді національної свідомості, історичної пам'яті, громадянської позиції, патріотизму;

— посилення інтересу та інформованості молоді на тему національно-визвольної боротьби 1939 — середини 1950-х років, а саме подій Карпатської України, Української Повстанської Армії.

Перша теренова гра відбулась 27 червня після успішного складання іспитів у школі, адже до учасників були поставлені вимоги спочатку навчання, а вже потім дозвілля. При цьому в першій грі взяли участь лише шість учасників. Але вже на наступній грі кількість учасників зросла до двадцяти. Також слід зазначити, що перші теренові ігри проходили на березі річки Тиса, а вже остання літня теренова гра пройшла в чудовому лісі на кордоні між селищем Тересва та Грушево. При цьому в останній грі, яка відбулась 28 серпня з нагоди 19-тої річниці Незалежності України, взяли участь 26 хлопців. У цілому в теренових іграх, яких було проведено 8 протягом літа, взяли участь більше 60 юнаків віком від 14 до 20 років.

Всі теренові ігри, розпочинались з легендарного українського привітання: «Слава Україні!» — «Героям Слава!», яке довго будуть пам'ятати всі учасники ігор. Адже з цими словами наші діди та прадіди віддавали своє життя за волю України. Потім з метою підняття бойового духу учасників, виконувались фізичні вправи — відтискання на руках з одночасним вигуканням патріотичних гасел, а саме: «Україна — понад усе!», «Шухевич — наш герой!», «Перемога або смерть!», «Дисципліна — наш порядок!», «Бандера — вождь!»

В останній грі учасники-стрільці, окрім боротьби між собою, боролись з боязню орієнтування в незнайомому лісі на крутих схилах, переносили важкі фізичні навантаження. Але незважаючи на це, учасники гри з гордістю та повагою до славних тересвянців, учасників Карпатської України та вояків Української Повстанської Армії, легко переносили будь-який страх та втому, міцно тримаючи в руках державний прапор України та прапор УПА.

Звичайно, як і в будь-якій грі, є переможець та переможений, але радість перемоги та гіркота поразки сотні «Орлана»

та сотні «Медвідя» відповідно, одразу ж пропала, як запалало повстанське багаття під чудові звуки трембіти у виконанні здибного стрільця «Беркута» Івана Лемена. А вже потім смачно наминаючи каніпки та тістечка з чаєм, стрільці ділились враженнями з нетерпінням очікуючи наступної теренової гри — гри не для слабкодухів, а для справжніх українців.

Наприкінці гри Петро Петрович Дідух виконав чудову повстанську пісню «Ой там у лузі, при дорозі...», чим запалив молоді серця учасників гри та наповнив їх серця любов'ю до рідної Батьківщини, адже Україна у нас одна!

Оргкомітет теренової гри

Слава Україні!

Не хлібом єдиним

Тішить, що не всі наші земляки журяться лише доларами, «беліми розами», пивом і горілкою «Хортиця». Є серед нас люди, котрим не байдужа історія і доля краю, минувши рідної Вітчизни.

Ось і Томишинці із Тячева, пані Юлія із сином Олександром відвідали святе місце для кожного українця — Національний заповідник «Хортиця», місце невмирущої слави вільного козацького духу та української зброї.

Якось дивна, споконвічна Божа і природна благодать огортає тебе — каже Юлія Ярославівна, коли ступаєш на цю цілющу землю. Різноголосий спів пташок, барвиста зелень, заспокійливий шум дерев дають високу енергію духовного спокою, що оточують мозок і тіло, віддаляючи земні проблеми у найглухіші закутки свідомості. Починаєш всім еством розуміти значимість того, за що клали свої буйні голови наші предки, віддаючи життя за цю землю.

Недаремно кажуть, що краще один раз побачити, ніж сто почути. Передати

свої відчуття словами неможливо.

Хочеться ще і ще бувати там, де творилась важка, кривава, але славна історія нашої країни. Дивлячись у музеї на козацькі шаблі, чуєш їхній булатний дзвін у двобої з ворогом. Не на життя, на смерть йшли козацькі полки за долю України, над якими линув передзвін із православних храмів. І благословляли чубаті голови священників на ратний подвиг Хрестом Господнім своїх захисників. І молилися царі, султани та королі, аби уберегти свої грішні голови від справедливої кари козацької.

Хлібом-сіллю зустрічала Батьківщина своїх захисників після важких походів, схиляючи голову перед героями.

Щиро радять Юлія Ярославівна з Олександром своїм кряням полишити на мить життєвські проблеми й відвідати, бажано з діточками Хортицю. Томишинці впевнені — жалкувати не прийдеться, бо можливо хтось відкріє для себе щось дивне, донині незвідане. Набагато суттєвіше ніж єгипетські пляжі і піраміди.

Петро Дідух

Жиди про нас?

Мы славно гуляли в республике вашей,
Мы доллары черпали полною чашей.
Пока вы тут пили, мы вас разорили,
Заводы продали, богатыми стали.
И вам всем "здоровья", "живите богато",
А мы отправляем ресурсы на запад.
И чтобы ни крошки у вас не осталось,
И чтобы здоровых детей не рождалось.
За ваши ресурсы дадим мы вам шприцев,
И спирта цистерны, до смерти упитесь.
Наркотики в вены вливайте "богато",
Валаяться, как свиньи, вблизи вашей хаты.
Для нас вы все было: дермо, папуасы,
Зачем папуасам земные запасы?
Вы слышите, свиньи, мы стали богаты,
Мы скоро отнимем у вас ваши хаты.
Дадим казино, сигареты, секс-фильмы,
Курийте и пейте, рожайте дебильных.
Больные, уроды для нас не опасны,
Мы их уничтожим поддельным лекарством.
Вы все постепенно умрете бомжами,
И долю такую вы выбрали сами.
И ваша земля нам нужна без народа,
Мы вас похороним в любую погоду.
Так будьте "здоровы", "живите богато",
Насколько позволит вам ваша зарплата.
А если зарплата вам жить не позволит,
Так вешайся, быдло, никто не неволит!